

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Liliana Catan și Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2015, în cauza penală în privința lui:

Caisîn Iuri Isidor, născut la 12.06.1969,
originar și domiciliat în r-nul Ștefan-Vodă, s.
Talmaz, str. Gorkii 48.

Termenii de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 07.03.2013 – 19.12.2014;

Instanța de apel: 03.02.2015-06.05.2015;

Instanța de recurs: 21.07.2015-14.10.2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bender din 19 decembrie 2014, inculpatul Caisîn Iuri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal la 6 (șase) ani 4 (patru) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru pronunțarea sentinței s-a reținut că inculpatul Caisîn Iurii împreună cu Cobac Alexandru, prin înțelegere prealabilă și de comun acord, la 16.01.2012, aproximativ la ora 19.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflîndu-se pe bancheta din față în automobilul taxi „14444” de model „Toyota Camry” cu număr de înmatriculare al autoproclamate regiuni transnistrene „A 250 BA”, condus de Ciornîi Alexandr, în apropierea casei nr. 44 din str. 27 aprilie, satul Varnița, raionul Anenii Noi, în scopul sustragerii de la acesta a bunurilor, l-au atacat cu aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătatea lui, manifestată prin strangularea gâtului cu mâinile din partea persoanei care se afla pe bancheta din spate și lovituri cu pumnul în regiunea trunchiului din partea lui, cauzîndu-i părții vătămate o daună neconsiderabilă în sumă de 50 lei.

Acțiunile lui Caisîn Iurii au fost încadrate de instanța de judecată în dispoziția art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către inculpatului Caisîn Iuri, care a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri, cu remiterea cauzei spre reexaminare în Judecătoria Bender, deoarece în luna ianuarie 2012 el a fost maltratată de martori și de către părțile vătămate, fiind transportat la spital cu fractură la picior și comotie cerebrală. Pe parcursul investigărilor cauzei el a fost eliberat de către Colegiul penal al Curții de Apel Bender pe motiv de sănătate, cauza fiind remisă spre reexaminare în Judecătoria Bender. Prima instanță și procurorul sunt persoane cointeresate și procesul a avut loc în lipsa părții vătămate și a martorilor care l-au maltratată pe el, iar martorul principal care a chemat ambulanța a fost intimidat de către procuror. Instanța de judecată a emis sentința nominalizată, încălcând prevederile art. 16, 18, 20, 21, 25 Cod procedură penală și prevederile art. 106, 108, 109, 111, 114 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2015 a fost respins apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției, instanța de apel respingând apelul inculpatului a menționat că vinovăția inculpatului este dovedită prin următoarele probe cercetate de instanța de fond și verificate în instanța de apel:

- *declarațiile inculpatului Caisîn Iuri (f.d.63-64, v.3);*
- *declarațiile părții vătămate Ciornîi Alexandr (f.d.127-128, v.2);*
- *declarațiile martorilor Draganov Boris (f.d.135,v.2), Cojocari Galina (f.d.136, v.2), Maximciuc Alexei (f.d.161, v.2), Calmațui Anatolii (f.d.32, v.3), Vîlegjanin Evghenii (f.d.33-34, v.3), Cobac Alexandru (f.d.227-228, v.2);*
- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.01.2012, potrivit căruia la locul faptei a fost depistat o pereche de ochelari și o pereche de mănuși (f.d. 11-17, vol.1);*
- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.01.2012 (automobil), potrivit căruia în automobilul părții vătămate de model „Tayota Camry” cu număr de înmatriculare „A 250 BA”, pe bancheta din spate a fost depistată o căciulă de culoarea neagră (f.d. 19-25, vol. 1);*
- *procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 20.01.2012, potrivit căruia partea vătămată Ciornîi Alexandru în fotografia nr. 2 l-a recunoscut pe Caisîn Iurii ca persoana care, în seara de 16.01.2012, fiind pasager, l-a atacat, lovindu-l cu pumnii în regiunea trunchiului (f.d.55-56,vol. 1);*
- *procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 23.01.2012, potrivit căruia martorul Iușnicov Andrei în fotografia nr. 5 l-a recunoscut pe Caisîn Iurii ca persoana care, în seara de 16.01.2012, s-a aflat în automobilul serviciului de taxi a lui Ciornîi Alexandru (f.d. 102, vol. 1);*
- *procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 23.01.2012, potrivit căruia partea vătămată Ciornîi Alexandru în fotografia nr. 2 l-a recunoscut pe Cobac Alexandr ca persoana care, în seara de 16.01.2012, fiind*

pasager, l-a atacat, strângându-l cu ambele mâni de gât, acționând din spate (f.d. 116, vol. 1);

- raportul de expertiză nr. 31d din 27.01.2012, potrivit căruia la examinarea lui Ciornii Alexandru au fost depistate trei excoriații pe suprafața de sus a gâtului, care s-au format în urma frecării de un obiect aspru, posibil de părțile hainei în condițiile apăsării gâtului cu mâna și se califică ca leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății (f.d, 160, vol. 1);

Analizînd probele cercetate prin prisma prevederilor art. 101 alin. (1) Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a constatat că vina inculpatului Caisîn Iuri de comiterea infracțiunii incriminate s-a confirmat pe deplin și acțiunile lui corect au fost încadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal - *tîlhăria, atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvîrșit de două sau mai multe persoane.*

Instanța de judecată a apreciat critic declarațiile martorului Cobac Alexandr, care de fapt nici nu este martor, ci coparticipant la comiterea infracțiunii în cauză, el fiind condamnat prin sentința Judecătorei Bender din 10.05.2012, adoptată pe cauza penală disjunctă și examinată în procedură acordului de recunoaștere a vinovăției în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal, în care Cobac Alexandru, fiind în calitate de învinuit/bănuț, declară că "*... deoarece nu aveam bani să orpim un taxi și să mergem cu el pe strada 27 aprilie din sat. Varnița, r-nul Anenii Noi pînă la secția de pașapoarte din acest sat, Caisîn Iurii mi-a propus să luăm un taxi și să-l jefuim pe taxist. Deasemenea, el mi-a comunicat că se va așeza în față, iar eu din urmă în taxi și la un moment dat va comunica taximetrului că îi este rău, după ce taximetrul va opri el va deschide ușa, chipurile să vomite, iar eu în acest timp să apuc taximetrul și să-l țin din spate, iar el va lua banii de la taximetrul. Eu am fost de acord.*"

Anume aceste declarații instanța de apel le-a considerat veridice, ele fiind puse la baza sentinței menționate anterior, adoptate în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, aceasta avînd calitatea lucrului judecat. Tot din acest motiv instanța de apel nu a reținut argumentul martorului A. Cobac chipurile la darea acestor declarații nu a avut apărător și nu i s-a fost explicat ce înseamnă acord de recunoaștere a vinovăției, or, anticipat acceptării acordului de recunoaștere a vinovăției de către instanță, aceasta îl chestionează pe inculpat asupra chestiunilor date și răspunsurile se consemnează în procesul verbal al ședinței de judecată. Ca urmare, sentința adoptată de către instanță nu a fost contestată de către apărător sau inculpat, din care considerente, datele confirmate în actul judecătoresc irevocabil nu necesită verificare la capitolul veridicității dacă nu va fi dovedit vreun viciu procesual.

Prin prisma acestor declarații, instanța de apel a apreciat critic și declarațiile inculpatului Caisîn Iurii, calificându-le drept o metodă de apărare aleasă de către el în scop de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă și această versiune nu coroborează cu celelalte probe.

Colegiul a menționat că declarațiile inculpatului se combat și cu celelalte probe cercetate de instanță, reținând declarațiile părții vătămate Ciornîi Alexandr, (f.d. 127-128, voi. II.), precum și declarațiile martorilor Maximciuc Alexei (f.d. 161, voi. II) și Calmațui Anatolii (f.d. 32, voi. III) cu privire la faptul că în mașină se observau urme de dezordine. De asemenea, a fost respins ca neîntemeiat argumentul părții apărării precum că din mașină nu a dispărut nimic, deoarece partea vătămată a declarat că păstra banii în buzunarul scurtei și careva lucruri de preț în mașină nu erau.

Instanța de apel a reiterat că infracțiunea art.188 Cod penal, este o componentă de infracțiune formală care nu impune survenirea consecințelor - adică sustragerea bunurilor, caracteristic este aplicarea violenței periculoase în cadrul sustragerii averii. Atacul asupra persoanei - victimei, în scopul sustragerii averii este una din formele însușirii acesteia. Tîlhăria se consideră consumată din momentul atacului, însoțit de aplicarea sau amenințarea a violenței periculoase pentru cîiața sau sănătatea victimei, indiferent de faptul dacă a fost sau nu însușită averea proprietarului.

În acest sens, Colegiul reținând că, declarațiile părții vătămate care a menționat că, în timpul cînd a oprit automobilul, mai întîi l-a strîns de gît persoana care se afla pe bancheta din spate - adică Cobac Alexandr, după care și inculpatul Caisîn Iuri a început să-i aplice lovituri. **Totuși, în urma incidentului, părții vătămate i-a dispărut chipiul din automobil, adică i-a fost cauzat și un prejudiciu.**

Astfel, se concluzionează că, inculpatul a acționat cu intenție directă la comiterea tîlhăriei, chiar el a fost inițiatorul, propunîndu-i lui Cobac comiterea faptei, adică dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al faptelor sale, prevăzînd urmările, chiar dorindu-le.

Instanța de apel a respins și argumentul inculpatului precum că acesta a fost lovit de către martori și de fapt în cauza dată el ar fi trebuit să aibă calitate procesuală ca „parte vătămată”, din motiv că, din declarațiile martorilor și a părții vătămate, ultimul a chemat ajutor după ce a fost agresat, la care au venit ceilalți colegi ai săi și l-au pedepsit pe Caisîn Iuri, aplicându-i careva lovituri pe diferite părți ale corpului. Mai mult, martorii i-au aplicat careva lovituri inculpatului Caisîn Iurii după ce acesta a fost reținut după atacul taximetristului, în scop de a-și răzbuna colegul. În acest caz, inculpatul urma să depună o plîngere la procuratură, pentru a-i fi cercetat cazul maltratării și cauzării leziunilor corporale.

În opinia instanței de apel, instanța de fond la aprecierea modului și a măsurii de pedeapsă a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul

acesteia, de persoana celui vinovat care, se caracterizează negativ ca persoană ce întreține legături cu lumea interlopă, nu este angajat în câmpul muncii, deși are viză de domiciliu în raionul Ștefan Vodă, satul Talmaza, dar de facto se află în satul Varnița, raionul Anenii Noi, unde nu are un loc de trai stabil, nu se află și evidența medicului narcolog, însă face abuz de băuturi spirtoase, anterior a fost condamnat de mai multe ori pentru sustrageri, iar anterior comiterii infracțiunii din speță cu două săptămîni, s-a eliberat după ispășirea pedepsei aplicate de către organele neconstituționale ale autoproclamatei regiuni transnistrene, la fel pentru sustragere.

5. Decizia menționată este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Caisîn Iurii care neinvocînd nici un temei din prevederile art. 427 Cod de procedură penală solicită casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, deoarece cauza a fost fabricată de judecători și procurori.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, *recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.*

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărîrii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicînd care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține, că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrilor recurate, ca fiind ilegale.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal constată, că recursul ordinar declarat de inculpat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.*

Conform art. 432 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2015, declarat de Caisîn Iuri, în propria cauză penală, pe motiv că recursul nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Decizie este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 28 octombrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

